

[Finansministeren.]

forhandling. Kan man ikke komme igennem med det, ja, så kan man ikke komme igennem med det, og så må man tage den reform, man kan komme igennem med. Men vi vil forbeholde os stadig væk at blive ved med at fremsætte forslaget, indtil det kan gennemføres.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Peter Nielsen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Da der foreligger indstilling fra grupperne, skal jeg allerede i indværende møde lade foretage valg af det udvalg, som det nu blev besluttet at nedsætte.

Man gik altså til:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om almindelig omsætningsafgift.

Valgt blev: *Peter Nielsen, Holger Eriksen, Lis Groes, Jørgen Peder Hansen, Ove Hansen, Egon Jensen, Carl Petersen, Henry Christensen, Alfred Bøgh, Foged, Poul Hartling, Knud Thomsen, Poul Møller, Stetter, Baumsgaard, Skytte og Aksel Larsen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om indfødsrets meddelelse m. v.

(Lovforslaget (nr. 17) findes i tillæg A. sp. 377, fremsættelsen i tidenden sp. 55).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Jens Peter Jensen (Agerskov): Da udvalgets formand er forhindret i at være til stede, skal jeg på udvalgets vegne foreslå, at lovforslaget går direkte til anden be-

handling. Da det har været til behandling i indfødsretsudvalget, hvor alle sager er gennemgået, vil det ikke være påkrævet at sende lovforslaget i udvalg igen.

Jeg kan hermed anbefale lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ekspropriation til udvidelse af bygningsanlæggene på Finsensinstituttets ejendom.

(Lovforslaget (nr. 21) findes i tillæg A. sp. 351, fremsættelsen i tidenden sp. 58).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Karl Max Rasmussen: Mon ikke det er sådan, at nogle så småt havde regnet med, at det foreliggende lovforslag om ved ekspropriation at ophæve eller begrænse de mere end hundredårige servitutter, som hviler på Finsensinstituttets ejendomme, og som hindrer de nødvendige udvidelser af instituttet, ikke var blevet genfremsat? Det fremgår af den udvalgsbetænkning, som forelå ved anden behandling den 31. maj 1965, at grundejerne med undtagelse af én havde givet tilslutning til udvidelsesplanerne. Under forudsætning af, at denne ene grundejer opretholdt sin vægning, var der enighed i udvalget om, at lovforslaget skulle vedtages ved tredje behandling, som skulle have fundet sted i den bebudede samling i september.

Genfremsættelsen i dag betyder altså, at situationen er uændret. Den pågældende grundejer vægrer sig stadig — hvilken tanke han så har dermed. Med henvisning til den grundige udvalgsbehandling, lovforslaget har været genstand for, og til den forømtalte enighed, mener jeg, at forslaget nu må kunne vedtages, og jeg skal på min gruppes vegne anbefale det til en hurtig gang gennem det høje ting.

Jeg havde ikke haft til hensigt at foreslå udvalgsbehandling, men da det ønskes fra anden side, vil jeg alligevel efter overgangen

[Karl Max Rasmussen.]

til anden behandling foreslå, at der ned-sættes et udvalg til behandling af sagen.

Poul Schlüter: Under behandlingen af det enslydende lovforslag i forrige folketingsår blev der fra mit partis side givet udtryk for, at vi kun kunne medvirke til lovforslagets gennemførelse under forudsætning af, at man måtte anse det for ganske udelukket, at der blev truffet en mindelig, privat ordning med de pågældende grund-ejere. Der har været gjort et stort arbejde, og der er udfoldet bestræbelser fra mange sider for at etablere en sådan privat ordning, men dette arbejde har vist sig frugtesløst. Vi erkender derfor nu, at lovforslaget er en uomgængelig nødvendighed for, at vi kan sikre den udvidelse af Finsenanlæggets bygninger, som det offentlige bestemt må fremme.

Jeg vil dog gerne gøre den tilføjelse, at vi føler os ikke i min gruppe overbevist om, at det er nødvendigt at give en så almen beføjelse til den højtærede indenrigsminister som den, lovforslagets § 1 giver ham. Vi ville derfor gerne have lejlighed til i udvalget at se på, om det kunne lykkes at begrænse § 1s beføjelse, således at det, ministeren bemyndiges til, alene er at gennemføre ekspropriationer med henblik på opførelsen af netop det bygningsværk, som nu er planlagt. Skulle det i fremtiden vise sig nødvendigt at opføre flere bygninger, må det være rigtigt, at vi til den tid tager stilling dertil. Jeg håber, at et sådant udvalgsarbejde kan finde sted, og jeg er overbevist om, at det må kunne lykkes at begrænse beføjelsen i § 1, således at vi stadig fastholder den linje her i det høje folketing: ikke at give en ekspropriationshjemmel, som på nogen måde er mere vidtgående end absolut nødvendigt.

Else-Merete Ross: Da mit partis ordfører i denne sag, det ærede medlem hr. Svend Haugaard, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne sige, at det er beklag-

geligt, at en enkelt grundejers manglende underskrift forhindrer, at sagen kan løses uden lov. Det er også beklageligt, at Finseninstituttets byggesag på denne måde trækker i langdrag. Vi anbefaler, at lovforslaget nu vedtages hurtigst muligt.

Arne Larsen: Lovforslaget har været til første og anden behandling i det høje ting i sidste samling. Begge gange anbefalede socialistisk folkeparti lovforslaget varmt, og det gør vi også denne gang og håber på, at det får en let gang gennem tinget.

Bækgaard: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Johan Asmussen, er blevet forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne henvise til de udtalelser, han fremsatte ved første behandling i sidste folketingsår den 1. december 1964, Folketingstidende sp. 1166.

Det er beklageligt, at det forlig med grundejerne i Rosenvængets villakvarter, som man har været så godt i gang med, strandede på en enkelt grundejers usaglige stædighed. Vi finder det forkert, at en sådan ekspropriationslov affattes med så ringe præcision og i en så uklar formulering, som det er sket her, hvorved i virkeligheden alt overlades til ministeren — for ikke at sige til Finseninstituttet selv.

Sådan som forholdene er kommet til at ligge, og da vi forstår, at den pågældende udvidelse af det særdeles samfundsnyttige institut er nødvendig, kan vi støtte lovforslaget, men vi forudsætter, at loven af den højtærede minister og af Finseninstituttet vil blive ført ud i livet med størst mulig hensyntagen til ejerne af de omliggende villaer.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Jeg takker for den tilslutning, lovforslaget har fået.

Jeg kan selvsagt ikke have noget imod, at man, som ønsket af det ærede medlem hr. Poul Schlüter, på ny drøfter lovforslaget i et udvalg. Det ærede medlem pegede på

[Indenrigsministeren.]

muligheden af at begrænse den beføjelse, der er nedlagt i lovforslaget. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at jeg finder det meget vanskeligt at formulere en begrænsning, men jeg vil gerne føje til, at det, der her er tale om at ekspropriere, er af så ringe værdi, at jeg tror, at det ærede medlem, når vi får set lidt nærmere på det, vil frafalde sit ønske.

Det ærede medlem hr. Bækgaard var — i lighed med sit partis ordfører ved sagens tidligere behandling — meget kritisk, men da det ærede medlem jo overvandt sig og anbefalede lovforslaget, lader jeg ham slippe.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Karl Max Rasmussen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om valg til folketinget.

(Lovforslaget (nr. 18) findes i tillæg A. sp. 341, fremsættelsen i tidenden sp. 56).

Første næstformand (From): Sammen med denne sag foretages den under punkt 5 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om kommunale valg.

(Lovforslaget (nr. 19) findes i tillæg A. sp. 333, fremsættelsen i tidenden sp. 56).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Holger Eriksen: Der er tale om genfremstillinger. Jeg skal derfor ikke gentage, hvad jeg fremførte ved første behandling for 1 år siden, og jeg skal heller ikke spille tiden med en klagesang over, at udvalget ikke i sidste samling blev færdig med sit arbejde,

men blot knytte nogle bemærkninger til det nye i lovforslagene.

Her skal jeg først nævne de såkaldte spærrereglers første fase, nemlig den, der angår anmeldelse af nye partier. Den er blevet mildnet i forhold til det i fjor foreslåede, ja, på et enkelt punkt også i forhold til det gældende, nemlig derved, at indsamlede underskrifter til partianmeldelser nu får gyldighed i en folketingsperiode, hvilket jeg finder rimeligt. Kravet om de hyppige indsamlinger havde en ganske lille bismag af chikane. Ud fra en principiel betragtning er det forkert, at det tyske mindretal opnår en forret, men jeg finder det forsvarligt, at man i stedet anlægger en national betragtning, altså at man drager den valglovsmæssige behandling af det danske mindretal syd for grænsen ind i vurderingen, og set fra det synspunkt kan jeg ikke finde noget at indvende imod bestemmelsen.

Så vidt jeg erindrer, gik alle partiers ordførere imod den gældende regel, der gav folketingsmedlemmer særrettigheder ved anmeldelse af nye partier. Det glæder mig, at den højtærede indenrigsminister har draget konsekvensen deraf. Selv om 20.000 underskrifter til anmeldelse af et nyt parti i mine øjne var bedre end den foreslåede hundrede-femoghalvfjerdsindstyvendel af stemmerne ved det sidste folketingsvalg, så har det sidste dog automatikkens fordel, og jeg kan anbefale bestemmelsen. Der opstår imidlertid det ganske lille spørgsmål, om der ikke er et modsætningsforhold mellem § 23, stk. 2, der fastsætter den nævnte brøk, og stk. 4, der siger, at anmeldelsen har gyldighed i mindst ét år. Hvis nu et parti har samlet nøjagtig det antal underskrivere, der krævedes ved sidste valg, og det følgende valg giver en større vælgerdeltagelse — hvilken af bestemmelserne er så gældende?

Tilbage har jeg kun at nævne, at den højtærede indenrigsminister midlertidigt har ladet forslaget om kredsoplægninger i Århus amt og de to københavnske storkredse falde. Jeg er enig i, at set fra et partisynspunkt er det ikke mere påkrævet med ændringer i de sidstnævnte amts- og storkredses opstillingskredse. På den anden side må jeg så stærkt, som det er muligt, understrege, at medens man har været stærkt optaget af at give partierne, hvad partiernes var, så har man i høj grad forsømt at tage hensyn